

Cabaretier Bert Visscher:

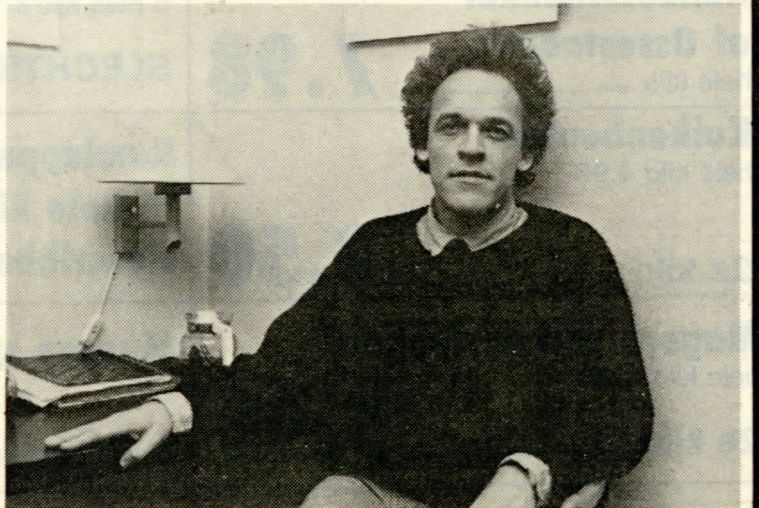
"Ik breng totale kolder, maar men verwacht daarbij wel niveau"

Vrijdag 18 en zaterdag 19 december staat hij, na een honderdtal voorstellingen in het gehele land, (eindelijk) weer eens in Groningen op de planken. In het Kruithuis brengt de cabaretier Bert Visscher zijn tweede (zeer succesvolle) solo-programma "Bij Parijs Linksaf".

Een programma waarmee hij landelijk naam heeft gemaakt en voor de 27 jarige Groninger een definitief afscheid betekent van de "duistere theatertertjes": "Het publiek wat er nu zit komt voor mij en dat is schitterend werken!"

Heb je het over Bert Visscher, dan heb je het over de man van de 'maffe' toestanden:

"Inderdaad, het programma dat ik breng is totale kolder. Ik heb niet meer pretenties dan de mensen een avond te plezieren, lekker amuseren.

Ik ben zelf kolderiek, aardig 'gek', maar ik overtrek dat natuurlijk wel op 't podium. Anders zou de burgemeester me onmiddellijk de stad uitjagen."

Zijn tweede soloprogramma "Bij Parijs Linksaf" staat omschreven als een cabareresk theaterprogramma met een tragikomische ondertoon:

"Ik speel allerlei types, waarvan de meeste falen. Alles mislukt, dat is heerlijk om te spelen! Het lijkt heel chaotisch, maar je moet supergeconcentreerd zijn. 't Lijkt zo eenvoudig wat maffe dingen zeggen en zingen, maar 't is allemaal wel heel uitgekend!

Het absurde kan natuurlijk ook te ver gaan, zodat het publiek er geen touw meer aan vast kan knopen. Dat kan niet. Het is juist knap om met niets de mensen aan 't lachen te krijgen. Toon Hermans is een klassiek voorbeeld. Ik ben es naar een voorstelling van Tommy Cooper geweest in Nottingham. Een programma van twee uur, waarin niks gebeurde. Maar ik was helemaal opgebrand van het lachen. Verhalen werden niet afgemaakt, zinnen niet voltooid, grote klasse! Ik vind zelf dat je mensen niet twee uur kunt boeien met alleen maar platvloerse humor, zoals André van Duin. Natuurlijk ga ik ook plat voor die prachtige koppen, maar ik wil meer brengen dan de totale gekte. Daarom heb ik in mijn programma ook tragikomische nummers opgenomen."

Bert Visscher zit bijna acht jaar in het vak. Na 5 jaar viel de cabaretgroep Filter uit elkaar en ging hij solo verder met zijn eerste programma "Desnoods gebblinddoekt op één been":

"Met solo kun je spelen wat je wilt, al mis ik de gezelligheid van de groep wel. Het is heerlijk de dingen die ik zelf schrijf, zelf te kunnen spelen. Hoe goed een ander ook is, 't gaat toch altijd net anders dan je voor ogen staat.

Ik had overigens weinig keus, ik was de enige van 'Filter' die verder wilde in het theater. Omdat ik in de recensies toch al vaak moest lezen dat ik te solistisch bezig was, teveel op de voorgrond trad, dacht ik: dan maar alleen verder. En het gaat goed! Ik ben al druk bezig met het schrijven voor mijn derde programma, dat in januari '89 in première moet gaan. Daar gaat verschrikkelijk veel tijd in zitten, temeer ik het niet meer kan

maken rotzooi te brengen. Ik ben nu in een fase dat ik me geen misstap kan veroorloven. Flopt zo'n programma, dan is het: 'Visscher was leuk, maar hij heeft het niet gemaakt'. Dat is een hele spanning. Hoe in godsnaam krijg je weer een programma dat aanspreekt."

Alle teksten en ideeën in zijn programma's komen van Bert Visscher zelf:

"Hoe die tot stand komen? Door eindeloos lang de kamer op en neer te lopen, door je ogen en oren goed open te houden en vooral te letten op de kleine dingen om je heen. Wanneer ik door de stad loop, dan zie ik ineens een bepaald type, of wanneer ik aan het strand van Schiermonnikoog lig dan zie ik een

vader bij wie alles misgaat. Dat neem ik dan over. Zo doe je je ideeën overal op.

Ik hoef geen boodschap te brengen in mijn programma; er zitten een aantal types in die iedereen zal herkennen uit z'n omgeving. Ik gooi er alleen een laag bovenop. Je weet bij mij: het kan niet goed gaan!. Toch kan ik ook heel serieus zijn, al verwacht men dat dan niet. Zolang je de mensen maar voor die verrassing kunt stellen, dan ben je goed bezig."

Met "Bij Parijs Linksaf" heeft Bert Visscher landelijk succes. Juist daarom wordt het komend jaar zo belangrijk voor hem:

"Overal waar ik heb gespeeld, kan ik terugkomen en dat is fijn. Drie, vier jaar geleden brulde ik: ik wil m'n brood hiermee verdienen. Nu zeg ik: nog wel iets meer. Ik vind namelijk dat het produkt dat ik breng daartoe veel mogelijkheden in zich heeft. Het is bekend hoe moeilijk het tegenwoordig is de mensen uit hun stoelen te krijgen. Maar ik heb in streken gespeeld, waar ik nooit eerder was geweest, maar toch volle zalen trok.

De tijd van 10,20 mensen in een zaal lijkt voorbij. Ik heb ooit weleens voor vier mensen gespeeld. Dat is echt heel erg, maar wel verleden tijd. Vroeger was het echt ploeteren in jongerencentra waar dan eerst de flipperkast uit moest of iedereen baalde omdat de disco-avond niet doorging. Ik heb in de meest lugubere zolders en gaten gestaan en juist daarom wilde ik doorzetten. Vaak dacht ik 'waar ben ik toch mee bezig', maar ik heb dat circuit doorgeploeterd en nu sta ik in goeie theaterzalen. Met een publiek dat er komt voor mij. En dat is schitterend werken, die mensen zijn gemotiveerd.

Laatst moesten we ergens in Limburg spelen. Dan denk je: nu gaat het gebeuren, er zitten weer vier man. Maar als je dan een rij mensen voor de deur ziet staan, sta je wel even verbaasd.

Ik heb lol, veel lol in mijn werk. Ik ben zo een tevreden mens en wil daarom mijn eisen beslist niet te hoog stellen.

Herman Finkers is nu doorgebroken, ook iemand die totale kolder brengt. Ik denk dat ik toch net even anders ben, tamelijk uniek, een vreemde eend in de bijt."